

РЕШЕНИЕ

№ 1049

гр. Бургас, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА

при участието на секретаря КАЛИНА К. СЪБЕВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА Административно
наказателно дело № 20232120202321 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д-63д ЗАНН.

Образувано е по жалба на А. Д. Д., ЕГН ***** срещу Наказателно постановление
№ 692842-F691866 от 21.02.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване” при
ТД на НАП – Бургас, с което на жалбоподателя, за нарушение на чл.125, ал.5 от ЗДДС, на
основание чл.181 от ЗДДС, му е наложена глоба в размер на 500 (петстотин) лева.

Жалбоподателят оспорва наказателното постановление като незаконосъобразно,
издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния
закон. Твърди се, че физическото лице никога не е осъществявало търговска дейност и не е
било регистрирано по ЗДДС. Сочи се, че физическото лице е осъществявало търговска
дейност като ЕТ „А.-1 – А. Д.“ ЕИК *****, който е бил регистриран по ЗДДС, но е бил
заличен от Търговския регистър на 08.11.2022г. Счита, че неоснователно АНО е прехвърлил
регистрацията по ЗДДС от ЕТ на физическото лице, тъй като не са били налице основания
за регистрация по ЗДДС на физическото лице А. Д. Д.. Алтернативно се поддържа в
жалбата, че ако съдът приеме наличие на извършено нарушение, то случаят е маловажен по
смисъла на чл. 28 ЗАНН. Жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. М..
Поддържа жалбата и изложените в нея възражения. Претендира разноски за адвокатско
възнаграждение.

ТД на НАП – Бургас чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. оспорва
жалбата като неоснователна и моли обжалваното постановление да бъде потвърдено като
законосъобразно. Счита за безспорно установено вмененото на жалбоподателя
нарушение. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази възраженията на страните, намира за установено следното:

От фактическа страна:

Жалбоподателят А. Д. бил регистриран като ЕТ „А.-1 – А. Д.“ ЕИК *****. Едноличният търговец бил регистриран по ЗДДС от 17.01.2007 г. до 08.11.2022 г., на която дата бил заличен в Търговския регистър към Агенцията по вписванията. Свидетелят М. К. на длъжност инспектор в НАП извършил проверка и констатирал, че в срока до 14.12.2022 г. жалбоподателят не е подал предвидените в чл. 125, ал. 5 ЗДДС отчетни регистри към справка –декларация за данъчен период - месец ноември 2022 г. Свидетелят съставил срещу жалбоподателя в качеството му на физическо лице АУАН на 12.01.2023 г. за нарушение на чл.125, ал.5 от ЗДДС и осъществен състав на чл. 181 от ЗДДС. Актът бил подписан и бил предявен на жалбоподателя, който вписал възражения в него, че никога не се е бил регистрирал по ЗДДС и поради това не е подавал декларация за извършена стопанска дейност в качеството му на физическо лице. На 21.02.2023 г. било издадено срещу жалбоподателя и обжалваното наказателно постановление.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства. Доказателствата по делото са непротиворечиви и допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти. Показанията на свидетеля К. са последователни и обективни, поради което съдът няма съмнение в тяхната достоверност.

От правна страна:

Жалбата е депозирана в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Обжалваното наказателно постановление и АУАН са издадени от компетентни органи (оправомощени със Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП) в сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Настоящият състав като инстанция по същество след извършена проверка за законност, констатира, че при съставяне на АУАН и издаването на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон, тъй като от събраните по делото доказателства не се установяват изложените в АУАН и НП фактически и правни изводи, като съображенията за това са следните:

Не е спорно по делото, че физическото лице А. Д. Д. е извършвал търговска дейност чрез регистрирана фирма ЕТ „А.-1 – А. Д.“ ЕИК *****. Като безспорно се установява и че ЕТ „А.-1 – А. Д.“ ЕИК ***** е бил регистриран по ЗДДС на 17.01.2007 г. във връзка с облагаем оборот, както и че едноличният търговец е бил заличен в Търговския регистър на 08.11.2022 г. Установява се, че след тази дата (08.11.2022 г.) А. Д. Д. няма друга регистрация и друг идентификационен номер по ЗДДС. Така посочените обстоятелства не са били отразени нито в АУАН, нито в НП. Както в АУАН, така и в НП неправилно е било посочено, че физическото лице А. Д. Д. е регистрирано лице по ЗДДС на 17.01.2007 г. и в тази връзка за него е възникнало предвиденото в чл. 125, ал. 5 ЗДДС задължение за подаване на отчетни регистри към справка – декларация за конкретния данъчен период.

Съгласно чл. 125, ал.1 и ал.5 от ЗДДС, за всеки данъчен период регистрираното по чл. 96, 97, 97а, 99 и чл. 100, ал. 1 и 2 лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124. Декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. От съдържанието на санкционните норми в Глава 26 от ЗДДС, включително и от процесния чл. 179, ал. 1 ЗДДС следва да се направи извод, че на задължителна регистрация по ЗДДС подлежи и физическо лице нетърговец, което е генерирало облагаемия оборот, и за което е предвидено изрично наказание „глоба“ за разлика от юридическите лица и едноличния търговец, за които се предвижда налагане на наказание „имуществена санкция“ при извършено нарушение по ЗДДС. Т.е. законодателят е предвидил санкция за физическо лице по ЗДДС, само когато това лице е нетърговец и е регистрирано по ЗДДС за нуждите на данъчното облагане. От доказателствата по делото безспорно се установява, че А. Д. Д. не е бил регистриран по ЗДДС в качеството си на физическо лице нетърговец. Регистриран по ЗДДС е бил ЕТ „А.-1 – А. Д.“ ЕИК *****, който е заличен на 08.11.2022 г. с прекратена регистрация и следователно за него за данъчен период месец ноември, е възникнало задължение да подаде отчетни регистри към справка-декларация в срока по чл. 125, ал. 5 ЗДДС. При заличаване на едноличния търговец, качеството на регистрирано по ЗДДС лице не преминава автоматично върху физическото лице. След заличаването на едноличния търговец, физическото лице не остава автоматично субект на създадените преди това правоотношения като аргумент е и разпоредбата на чл. 107 от ЗДДС. Още повече нито в АУАН, нито в НП се съдържат факти за, от които да се установява връзката на жалбоподателя с ЕТ „А.-1 – А. Д.“. По тази причина неясна според съда е била волята на АНО, в какво качество е наказал жалбоподателя – като физическо лице нетърговец или едноличен търговец. В този смисъл неправилно е била ангажирана отговорността на жалбоподателя за процесното нарушение.

С оглед изложеното обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Предвид извода на съда за основателност на жалбата и за отмяна на обжалваното

наказателно постановление, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски за платено адвокатско възнаграждение. Видно от представен по делото договор за правна защита и съдействие, жалбоподателят е заплатил в брой 400 лева за адвокат, като същата сума се претендира за присъждане. Следователно претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски в размер на 400 лева е основателна.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 692842-F691866 от 21.02.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване” при ТД на НАП – Бургас, с което на А. Д. Д., ЕГН *****, за нарушение на чл.125, ал.5 от ЗДДС, на основание чл.181 от ЗДДС, му е наложена глоба в размер на 500 (петстотин) лева.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на А. Д. Д., ЕГН ***** сумата от 400 лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____